

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 10. Omnia ad Deum referenda esse purâ intentione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

mens, falsâ quâdam felicitatis imagine, ut præsentium suavitate illecti nihil appetant, quod sensum excedat. Ideo beati esse volunt, nec possunt; quia actiones suas ad finem ultimum dirigere nolunt, ex quo fit, ut miseri sint, non quod velint miseri esse, sed quoniam ea volunt, ex quibus inevitabilis miseria sequitur, ipsis etiam invitis. Sicut in circulo quantumvis amplo unum est medium, quod centrum vocant, ad quod omnes lineæ vergunt, & quamvis circuli ambitus in partes innumerabiles secari queat, nihil tamen verè est præter illud unum, quod quasi quodam aequalitatis jure omnibus dominatur: ita animus unum Deum semper querere, & ad illum tendere debet, à quo si recedit, multitudine obruitur, quæ ipsum unum invenire non sinit. Hoc unum à nobis exigit Deus, quia hoc solum necessarium est. Cætera omnia si desint, nihil necessarium deest, quandoquidem nec quod vivamus necessarium est. Quod si vita necessaria non est, multò minus quæ ad illam spectant. Qui autem vivit necessitate officii, uni Deo vivere & servire debet. Ita enim in hoc mundo constituta est rationalis creatura, ut si convertatur ad bonum incommutabile, fiat beata, si ab eo avertatur, misera fit.

§. X.

Omnia ad Deum referenda esse purâ intentione.

Cum omnes in hoc mundo peregrini simus, & viatores, qui ad patriam pergimus, necessarium nobis est indefinenter progredi, ac seriò disquirere quò tendamus, quò fine, & quâ intentione operemur, & ad quid præsentibus studiis spectemus. Homo enim operatur propter finem, & quò purior est operantis intentio, eò perfectius est opus. Bonum opus intentio facit, intentionem dirigit fides. Sæpiorum, & reproborum est illa vox, *Ergo fruamur bonis quæ sunt* (Sap. 2: 6.) nam Deo frui, creaturis uti debemus. Et omnes quidem creaturæ, quantum est ex parte Dei, semitæ sunt, & modi, quibus ad ipsum perducimur: malitiâ verò nostrâ impedimenta fiunt, quibus ab eodem avertimur, & à scopo abducimur: quoniam, ut ait Sapiens, *Creaturæ Dei in odium factæ sunt, & in tentationem amandibus hominum, & in*

inscipulam pedibus insipientium (Sap. 14: 11.) Insipientium, inquit, qui Deum ducem non sequuntur, qui ab ejus lumine mentis oculos avertunt, & decus creaturarum amantes in umbra, & obscuritate perambulant, eò languidiores ad perferendam Dei lucem effecti, quò magis umbræ inhærent. Quod si omnes creaturæ ad hoc conditæ sunt, ut iis utamur ad finem ultimum consequendum, avellenda ab illis affectio est, & ad Deum transferenda, qui finis est. Etenim finis appeti, & amari debet sine fine, & termino, quia ejus bonitas summa est & independens, illa verò, quæ ad finem perducunt, eatenus amantur, quatenus ad ipsum finem consequendum juvant, à quo eorum bonitas pender. Christiani igitur hominis est, quidquid cogitat, quidquid loquitur, quidquid agit, ad Deum referre, non ore dumtaxat, aut minus fervidâ spiritus applicatione, sed toto animi conatu, & affectu à rebus terrenis prorsus avulso: nam sæpè decipimur specie recti, & relabimur in nos ipsos, nostrâ potius commoda, in ipsis etiam spiritualibus exercitationibus, quam Deum querentes. Ideò Scriptura dicit arctam & difficilem esse viam Salutis, quia natura corrupta Divinis rationibus ac puræ intentioni repugnat, & ad se omnia refert: cum autem hæc repugnantia assiduo usu, & delectatione Divinæ legis superata fuerit, lata fit via, lævia mandata, ju gum suave.

§. XI.

Undè proveniat quod plerique à fine aberrant.

Præclare & ex alta sua sapientia mortalium Sapientissimus dixit, *Sculorum infinitus est numerus*, (Ecc. 1: 15.) Maxima enim, ac penè infinita hominum turba, intolerabili ac perpetuis lacrymis deplorandâ insanîa transigit in nugis dies suos, carnem spiritui, tempus æternitati, terrena Divinis præponens, donec miserabilis vitæ actio in horribilem mortis tragediam definit, & in puncto ad inferna descendunt. Si de lite vincenda, de acquirenda possessione, aut de consequenda dignitate sermo sit; nulli parcitur labori, exhauritur ararium, evolvuntur libri, præca monumenta excutuntur. At cum agitur de Cœlesti regno, de sempiterna beatitudine adipiscenda, dormiunt omnes,